

handelsmand, og jeg nærer den Overbevisning, at vi med uomstødelig Kraft ved Tidens Trang i alle civiliserede Lande drives hen mod Frihandel til Trods for de modgaende Dønninger, som af og til synes at standse denne Bevægelse, saaledes som det finder Sted for Diebliffet; men jeg tror ikke, at det gaar an for et lille Land som vort, der fra alle Sider er omgivet af ogsaa i økonomisk Henseende mægtige Naboer, at gaa forrest i Rækken i denne Frihandelsbevægelse. Man kan ikke gjøre det uden Fare for en stor økonomisk Glæde for sit eget Land, og netop de Tilbragelser, som i de seneste Aar have fundet Sted i Udlandet — jeg sigter her til den store Opvæxt af Fabrikker, som skyldes den store Lethed, som man har haft ved at skaffe Kapitaler tilveie, ved Hjælp af Aktieselskaber og paa anden Maade, til Anlæg af Fabrikker til næsten hvilken som helst Fabrikation, som i deres indbyrdes Kamp om at fabricere paa den billigst mulige Maade med hæsblesende Energi have produceret Frembringelser af den forskjelligste Art i saadanne Mæsser, at det har været aldeles umuligt for deres naturlige Marked at konsumere disse Frembringelser — netop disse Tilbragelser gjøre mig det klart, at man ikke uden stor Fare for sin egen Industri kan undlade at opføre en Dæmning mod den Overspømmelse, som periodisk vil strømme ind i Landet, og som lettelig vil kunne medføre Udelæggelse af Landets egen Industri, de Industri-drivende og den store Befolkning, hvis Tilværelse er knyttet til Industrien. Man kan vel sige, at Befolkningen har et Billighedsstrav paa ialtsald at købe sine Fornødenheder saa billigt som muligt, hvad enten det sker i Udlandet eller i Indlandet, men det, det nærmest kommer an paa, er dog det, om Befolkningen gennemsnitlig til enhver Tid kan købe sine Fornødenheder paa den billigste Maade. Det kan ikke nytte, at man i en kort Periode kører overordenlig billigt, langt billigere, end det har kostet at producere vedkommende Vare, naar man saa, efterat Stormen er reden af og den indenlandske Industri er ødelagt, nødes til at forskrive fra Udlandet i dyre Domme de samme Produkter, som man kunde have langt billigere, dersom den indenlandske Industri var bleven opretholdt. Jeg er derfor ganske enig med den høitærede Minister i, at det ikke gaar an for Diebliffet at borttage Beskyttelsen for den indenlandske Industri, saalænge vore Naboer til alle Sider synes at vise en stærk Tendens til at beskytte deres egen Industri, Haandværk og Handel eller, som det hedder med et nyt Sitford, at beskytte „det nationale Arbejde“. Det er vel muligt, at denne Beskyttelse for Industrien kan reduceres noget, og det er ogsaa det, Ministeren tilstræber ved det forelagte Forslag. Om han paa alle Punkter har været lige

heldig i saa Henseende, om man har naaet det rette Maal for denne Beskyttelse, turde vel være tvivlsomt; men jeg fra mit Standpunkt tør ikke udtale mig derom med nogen stor Bestemthed, thi dertil mangler jeg fornøden Sagkundskab, ligesom det overhovedet er umuligt for nogen enkelt Mand at kunne have den fornødne Sagkundskab til at bedømme alle de forskjelligartede Forhold, som her komme i Betragtning. Men under Sagens videre Gang kan man vel vente, at de Industridrivende og de Handlende, som have nogen Interesse i Toldens Bevarelse, ville plædere deres egen Sag for det, som da vil blive det rette Forum, nemlig det Udvvalg, som det høie Lhing efter al Sandsynlighed vil finde sig foranlediget til at nedsette til disse Sagens Behandling, og hvor de fornødne Oplysninger ville komme frem, som den høitærede Finansminister umulig kan have disponeret over i tilstrækkelig Maal hidtil. Jeg er saaledes enig med den høitærede Finansminister om de Hovedprinciper, som han har gjort gjældende, det Hovedformaal, han har stillet sig med Hensyn til Affattelsen af Toldbloen; men jeg har troet, at man kunde gaa en hel Del videre i saa Henseende, end Regjeringen har anset det for rigtig, thi jeg tror, at vi endnu ere meget langt borte fra Bealet. Det maa jo med Unerkjendelse indrømmes, at Toldpositionernes Antal ere reducerede med omtrent $\frac{1}{3}$ mod den gamle Toldtarif; men til Sammenligning kan jeg dog nævne, at den engelske Toldblo, saavidt jeg veed, ikke indeholder mere end 23 betalende Toldpositioner, hvoraf endda ikke mere end 8 a 10 kunne siges at være virkelige Toldpositioner; Resten er egentlig ikke Andet end Underafdelinger, som gjøres nødvendige, for at ikke Tolden paa de andre større Positioner skal blive illusorisk. Jeg mener, at der er en 6 a 8 Varegrupper foruden Skibsafgiften, hvorved der kunde være foretaget nogen Forandring; navnlig mener jeg i det Hele taget, at disse 6 a 8 Varegrupper kunde blive omtrent fuldstændig befrieede for Told, dog maasse ikke ganske befrieede. Førrend jeg gaar over til at omtale disse, er der nogle mere almindelige Bestemmelser, som jeg kunde have ønsket, at Toldlovsforslaget havde indeholdt, for det Første en Bestemmelse om en Revision inden en vis given Periode. Thi med den Udvikling, der nu finder Sted paa alle Omraader, er det jo tydeligt, at der inden ikke ret lang Tid kan være opstaaet Artikler, som man nu paa det nærværende Stadium aldeles ikke kender til, og som det maasse kunde være meget hensigtsmæssigt at belægge med Told eller maasse nødvendigt af Hensyn til Statskassens Larv, for at Statskassen ikke skal blive, om jeg saa maa sige, narret for Tolden for de Artikler, som nu ere blevne belagte med Told. Det kunde maasse derfor være hen-